

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 13Csp/55/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5118206606
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Svediaková
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2019:5118206606.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina, v konaní pred sudkyňou JUDr. Beátou Svediakovou, v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtina 48, Bratislava, IČO: 35 831 154, zastúpený zvoleným zástupcom JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, s miestom výkonu činnosti Mýtina 48, Bratislava, proti žalovanému: Z. N., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom J. XXXX/XX, Ž., o zaplatenie 1.116,55 eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 1.116,55 eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne z tejto sumy od 04.07.2015 do zaplatenia, všetko v lehote do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobcovi proti žalovanému priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobou, doručenou súdu dňa 16.04.2018, sa právny predchodca žalobcu, spol. Všeobecná úverová banka, a.s.; skrátený názov: VÚB, a.s., domáhal vydania súdneho rozhodnutia, ktorým by žalovanému bola uložená povinnosť zaplatiť mu sumu 1.116,55 eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne od 04.07.2015 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania. Žalobu právny predchodca žalobcu skutkovo odôvodnil tým, že dňa 27.03.2013 bola medzi ním a žalovaným uzavretá zmluva o pôžičke evid. č. XXXXXXX, na základe ktorej poskytol právny predchodca žalobcu žalovanému pôžičku vo výške 1.500,- eur. Podľa zmluvy o pôžičke mal žalovaný splácať pôžičku v pravidelných 48 mesačných splátkach v sume 53,87 eur, a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 2.585,76 eur. Do dňa vyhotovenia žaloby uhradil žalovaný z vyššie uvedenej zmluvy sumu 1.195,14 eur. Vzhľadom na to, že žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku, resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas, t. j. v súlade so zmluvou a podmienkami k zmluve, právny predchodca žalobcu dňa 29.04.2015 listom - predžalobnou upomienkou vyzval žalovaného k úhrade dlžných splátok a upozornil ho na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru. Nakoľko k úhrade dlžných splátok ani v dodatočne poskytnutej lehote nedošlo, právny predchodca žalobcu dňa 19.06.2015 úver zosplatnil, o čom bol žalovaný informovaný listom zo dňa 28.06.2015 - oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru. Do dňa vyhotovenia žaloby žalovaný dlžné splátky neuhradil. Celkový dlh žalovaného ku dňu podania žaloby predstavuje sumu 1.116,55 eur, pričom právny predchodca žalobcu si zároveň uplatnil aj zákonné úroky z omeškania. Neuplatnil si zmluvnú pokutu, ktorá je evidovaná v priloženom prehľade splátok a úhrad. Súčasťou pohľadávky sú aj náklady, ktoré mu vznikli v súvislosti s jej vymáhaním, ktoré si uplatnil vo výške 1,20 eur.

2. Uznesením, sp. zn. 13Csp/55/2018-54 zo dňa 05.12.2018, súd pripustil zmenu subjektu na strane žalobcu tak, že do konania na miesto pôvodného žalobcu, spol. Všeobecná úverová banka, a.s.; skrátený názov: VÚB, a.s., so sídlom Mlynské nivy 1, Bratislava, IČO: 31 320 155, zastúpeného zvoleným zástupcom JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, s miestom výkonu činnosti Mýtina 48, Bratislava, vstúpil ako žalobca spol. Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtina 48, Bratislava, IČO: 35 831

154, zastúpený zvoleným zástupcom JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, s miestom výkonu činnosti Mýtna 48, Bratislava.

3. Žalovaný sa k žalobe, ktorá mu bola doručená do vlastných rúk dňa 02.07.2018, v priebehu konania v súdom určenej lehote písomne nevyjadril a zostal procesne nečinný.

4. Na prejednanie veci samej súd nariadil pojednávanie na deň 27.06.2019, ktoré sa konalo v neprítomnosti strán sporu, a na ktorom súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi, nachádzajúcimi sa v súdnom spise, a mal zistený nasledovný skutkový stav.

5. Zmluvou o pôžičke zo dňa 27.03.2013, uzavretou medzi právnym predchodcom žalobcu, ako veriteľom, a žalovaným, ako dlžníkom, poskytol právny predchodca žalobcu žalovanému spotrebiteľský úver vo forme pôžičky vo výške 1.500,- eur. Celková suma spotrebiteľského úveru bola určená na sumu 2.512,80 eur, ktorú mal žalovaný splatiť v 48 mesačných splátkach po 53,87 eur. RPMN bola v zmluve určená na 32 %, priemerná hodnota RPMN bola 47,29 % a ročná úroková sadzba činila 32 %. Celkové náklady spotrebiteľa, spojené s úverom, predstavovali sumu 1.012,80 eur. Termín konečnej splatnosti úveru bol stanovený na 3/2017. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli aj zmluvné podmienky.

6. Listom zo dňa 29.04.2015, označeným ako predžalobná upomienka, právny predchodca žalobcu požiadal žalovaného o úhradu nedoplatku na splátkach v celkovej výške 172,39 eur podľa uzatvorenej zmluvy a súčasne žalovaného upozornil, že ak do 05.06.2015 nedôjde k úhrade splátky, splatnej v mesiaci 02/2015, bude oprávnený úver zosplatiť.

7. Listom zo dňa 28.06.2015, označeným ako oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, právny predchodca žalobcu oznámil žalovanému, že nakoľko dlžné splátky v lehote, stanovenej v predžalobnej upomienke, riadne a včas neuhradil, jeho dlh z uzavretej úverovej zmluvy č. XXXXXXXX sa stal splatným v celom rozsahu naraz.

8. Z priloženého prehľadu splátok a úhrad vyplýva, že žalovaný doposiaľ na daný úverový prípad uhradil sumu 1.195,14 eur.

9. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

10. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „ZoSÚ“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

11. Podľa § 9 ods. 1 ZoSÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

12. Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

13. Podľa § 52 ods. 3 OZ, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

14. Podľa § 52 ods. 4 OZ, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

15. Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

16. Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., účinného v rozhodnom čase, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

17. Právny predchodca žalobcu, ako veriteľ, v danom prípade pri uzatváraní predmetnej zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, nakoľko z jeho výpisu z obchodného registra vyplývalo, že predmetom jeho činnosti bolo okrem iného aj poskytovanie úverov a pôžičiek z vlastných zdrojov nebankovým spôsobom. Žalovaný zmluvu uzatváral ako spotrebiteľ, keďže sa jedná o fyzickú osobu, ktorá pri uzatváraní predmetnej zmluvy nekonala v rámci svojho podnikania, povolaní alebo zamestnania. Pri zákonom posudzovaní konkrétneho prípadu súd preto vychádzal z príslušných ustanovení ZoSÚ a OZ a dospel k záveru, že záväzkový vzťah, ktorý vznikol medzi stranami na základe zmluvy, uzavretej dňa 27.03.2013, je vzťahom občianskoprávnym a je potrebné naň aplikovať ustanovenia týchto zákonov.

18. Vychádzajúc z vykonaného dokazovania, ako aj z citovaných zákonných ustanovení, súd dospel k záveru, že žalobca preukázal platné uzatvorenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere medzi jeho právnym predchodcom a žalovaným, v zmysle ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému spotrebiteľský úver vo výške 1.500,- eur, pričom žalovaný sa zaviazal poskytnuté peňažné prostriedky, spolu s celkovými nákladmi vo výške 1.012,80 eur, právnemu predchodcovi žalobcu vrátiť v 48 mesačných splátkach v sume 53,87 eur. Keďže v konaní nebolo preukázané, že by žalovaný do dňa rozhodnutia súdu v celom rozsahu splnil tento svoj záväzok vrátiť žalobcovi poskytnuté peňažné prostriedky (žalovaný uhradil iba sumu 1.195,14 eur) a žalovaný pohľadávku žalobcu nijakým spôsobom nespochybnil a nepoprel skutkové tvrdenia žalobcu, súd žalobe v plnom rozsahu, ako skutkovo a právne dôvodnej, vyhovel a žalovaného zaviazal na zaplatenie sumy 1.116,55 eur žalobcovi.

19. Žalovaný sa nevrátením poskytnutého úveru v lehote splatnosti dostal do omeškania, a preto súd, v súlade s citovaným zákonným ust. § 517 OZ, priznal žalobcovi aj úroky z omeškania vo výške, ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku. Výška úrokovej sadzby bola určená ku dňu 04.07.2015, ako ku dňu, nasledujúcemu po dni 03.07.2015, ktorý je dňom splatnosti úveru. Dňom 03.07.2015 sa celý úver stal splatný, a preto odo dňa 04.07.2015 je žalovaný v omeškani s úhradou peňažného dlhu. Ku dňu 04.07.2015 úroková sadzba predstavovala 5,05 % ročne, ako základná úroková sadzba ECB 0,05 % + 5 percentuálnych bodov.

20. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

21. Podľa § 262 ods. 1 C.s.p., o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

22. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol s poukazom na § 255 ods. 1, C.s.p.. Žalobca bol vo veci v plnom rozsahu úspešný, keďže súd jeho žalobe v plnom rozsahu vyhovel, a preto mu súd priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % účelne vynaložených trov konania voči neúspešnej strane, t. j. žalovanému. O výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, a to v súlade s § 262 ods. 2 C.s.p..

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t. j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365 ods. 1 C.s.p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 366 C.s.p. prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.